

ἀπόφασίν της, ἀποκατασταθεῖσα οὐ μόνον ἡ καλλίστη βασίλισσα, ἀλλὰ καὶ μία τῶν ἐναρετωτάτων γυναικῶν, ὅσαι ποτὲ ἐζήσαν ἐπὶ τῆς γῆς.

ΓΝΩΜΑΙ ΑΡΧΑΙΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ.

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἰδὲ προηγούμενον φύλλον)

Τελευταῖον ὑπάρχει εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Τουρίνου χειρόγραφός τις ἐρμηνεία τῆς

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΤΥΠΟΣ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗΣ

Εἰς τῶν εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα, ἦτο ἐνταυτῷ εἰς τῶν ἐξοχωτάτων διὰ τὴν ταπεινοφροσύνην του. Εὐνοεῖτο δ' ὑπὸ τῆς ἀλλῆς, καὶ εἰς τὴν γεροντικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν ἡ βασίλισσα τῷ ἐδώρησεν ἄμαξαν, διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζηται ἕνεκα τοῦ γῆρατος ἀπὸ τοῦ νὰ περιέρχηται, ὡς πρότερον, ὅπου ἤθελεν.

Ὁ ἀγαθὸς γέρον ἠγαγκάσθη νὰ δεχθῆ τὸ δῶρον, διότι δὲν ἤθελε νὰ προσβάλλῃ τὴν βασίλισσαν μὴ δεχόμενος αὐτό· ἀλλ' ἀντὶ νὰ τὴν μεταχειρισθῆ ἀποκλειστικῶς δι' ἑαυτὸν, τὴν μεταχειρίσθη κυρίως πρὸς μεταφορὰν ἀσθενῶν εἰς τὰ νοσοκομεία, ὅταν δὲ ὤχειτο ἐπ' αὐτῆς ὁ ἴδιος, ἔπερνεν ἐντὸς αὐτῆς τοὺς ἀδυνάτους καὶ γέροντας καὶ τοὺς μετέφερεν εἰς τὰς οἰκίας των, ἢ ὅπου ἀλλοῦ ἤθελεν νὰ ὑπάγωσιν.

Ἐζήσεν ὑπηρετῶν ἄλλους καὶ οὐχὶ ἑαυτὸν, διὰ τοῖτο ὅταν ἀπέθανε, τὸ 1661, ἄπειρον πλῆθος πτωχῶν συνώδευσε τὴν κηδείαν του καὶ τὸν ἐθήρησαν ὡς καλλίτερον παρὰ φίλον.

Ἡ ταπεινοφροσύνη εἶναι μία τῶν πρώτων χριστιανικῶν ἀρετῶν καὶ θεωρεῖται ὡς τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν ἀληθῆ μετάνοιαν·

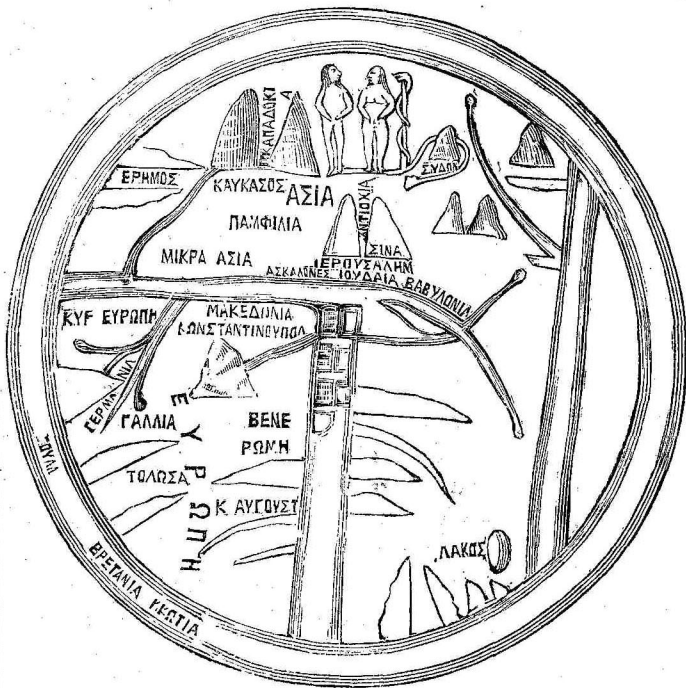
«Ἐὰν δὲν ταπεινωθῆτε καὶ γείνηται ὡς τὰ μικρὰ παιδία, ἔλεγεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, δὲν δύνασθε νὰ εἰσελθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.»

Ὁ δὲ Πέτρος παραγγέλλει εἰς τὰς ἐκκλησίας νὰ ἐγκομβώσωνται τὴν ταπεινοφροσύνην· ἦτοι νὰ τὴν οἰκιοποιήθωσιν.

Εἶναι δὲ ἡ ταπεινοφροσύνη καὶ καθ' ἑαυτὴν ἀξίεραστός· τούτου ἕνεκα οἱ ἀληθῶς ταπεινόφρονες εἶναι πάντοτε ἀξιαγάπητοι. Ὅθεν συμβουλευόμεν τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστας νὰ ἀσκῶνται παιδιόθεν εἰς αὐτήν.

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ ΑΥΤΗΣ

Εἰς τὰς ἡμέρας Λουδοβίκου τοῦ 14ου βασιλέως τῆς Γαλλίας, ἀγαθὸς τις καὶ μέγας ἀνὴρ, ἐπιθυμῶν νὰ ἰδρῦσῃ νοσοκομεῖον διὰ τοὺς πτωχοὺς, παρουσιάσθη εἰς τὴν βασίλισσαν Ἄννα τῆς Αὐστρίας, καὶ ἐζήτησε τὴν προστασίαν καὶ βοήθειάν της.



Σχῆμα τῆς γῆς.

Ἀποκαλύψως, τὴν ὁποίαν οἱ κριτικοὶ ἀνάγουν εἰς τὸν 10ον αἰῶνα μ. Χρ., πιθανώτερον ὅμως εἶναι ὅτι ἐγράφη κατὰ τὸν 8ον. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο συνοδεύει χάρτης, πανομοιότυπον τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ προκειμένη εἰκὼν, ὅστις, ὡς φαίνεται, παριστᾷ τὴν γῆν ὡς κύκλον ἐπίπεδον, πρὸς τὸ ἄνω μέρος τοῦ ὁποίου ἴστανται ὁ Ἄδαμ καὶ ἡ Εὐὰ μετ' ὄφιν πρὸς τὰ ἀριστερὰ αὐτῶν, καὶ τὴν Ἀσίαν μετὰ δύο ὑψηλοτάτων ὄρεων πρὸς τὰ δεξιὰ, πρὸς τὰ κάτω δὲ ἡ Βρετανία μετὰ τῆς Σκωτίας κλ.

Ἡ θεωρία τοῦ πίνακος τούτου μετὰ τὰς γεωγραφικὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας σήμερον ἔχομεν, θὰ διεγείρῃ βεβαίως τὸ μεῖδιμα τῶν ἀναγνώστων ἡμῶν, καὶ ὅμως ἅπας ὁ τότε κόσμος ἐπίστευεν οὕτως.

Ἀκούσασα αὐτὸν ἐκθέτοντα πάντα ὅσα εἶχε νὰ εἶπῃ, ἡ βασίλισσα ἀπεκρίθη, ὅτι αἱ δυστυχίαι τῆς πατρίδος τῆς τῆ ἀφῆρεςαν πᾶν ὅ,τι εἶχε νὰ δώσῃ. «Δὲν ἔχετε ἀδάμαντας, Μεγαλειοτάτη, ἠρώτησεν ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ. Εἰς τί τάχα θὰ χρησιμεύσωσι ἄρα γε οἱ ἀδάμαντες εἰς μίαν βασίλισσαν;»

Οἱ λόγοι οὗτοι συνεκίνησαν τὴν ἀγαθὴν ἐκείνην βασίλισσαν καὶ ἐκβαλοῦσα τοὺς ἀδάμαντας αὐτῆς ἔδωκεν εἰς τὸν εὐσεβῆ ἐκείνον ἄνδρα, εἰπούσα, «Τήρησον μόνον τὸ δῶρον μυστικόν.»

«Ἄλὰ τοιοῦτόν τι δὲν δύναται νὰ ἦναι μυστικόν,» εἶπεν ἐκεῖνος, «ἀπ' ἐναντίας πρὸς χάριν τῶν πτωχῶν τόσον μέγα δῶρον πρέπει νὰ γνωσθῆ εἰς ἅπαν τὸ Κράτος.»

Τὸ νοσοκομεῖον ἐκτίσθη, χιλιάδες δὲ πάσχοντες εὗρον ἀνακούφισιν καὶ θεραπείαν ἐντὸς αὐτοῦ· ἀλλὰ θεμέλιοι αὐτοῦ λίθοι ἦσαν οἱ ἀδάμαντες τῆς βασιλείσης.

II ΣΟΦΗ ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΜΠΗΙΟΥ.

Εἰς ἀποκέντρόν τι μέρος τῶν Δυτικῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς μαῦρός τις καλούμενος Πομπήιος συνεφώνησε μετὰ τινος γεωργοῦ νὰ ἐργάζηται δι' αὐτὸν ἐπὶ ὀρισμένῳ μισθῷ. Ὁ γεωργὸς οὗτος δυστυχῶς δὲν εἶχεν ἑρθὴν ιδέαν περὶ τῆς τετάρτης ἐντολῆς, ἥτις διατάττει ἡμᾶς νὰ ἀγιάζωμεν τὴν Κυριακὴν ἡμέραν, καὶ διὰ τοῦτο ἐργάζετο κατ' αὐτήν.

Κυριακὴν δὲ τίνα περὶ τὰ χαράγματα ἐφώνησε τὸν νέον τοῦτον ὑπηρέτην του νὰ ἐγερθῆ.

— Ἄλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐγερθῶ Κυριακὴν πρῶτ', κύριε,» εἶπεν ὁ μαῦρος.

— Πρέπει νὰ σηκωθῆς νὰ προγευματίσῃς! εἶπεν ὁ κύριος του.

— Δὲν πέρνω πρόγευμα τὴν Κυριακὴν τὸ πρῶτ', εἶπεν ὁ μαῦρος — προτιμῶ νὰ κοιτώμαι εἰς τὴν κλίνην παρὰ νὰ φάγω.

— Τουλάχιστον σηκώθητι νὰ μὲ βοηθήσῃς νὰ ἀνατινάξω τὸν σανὸν, εἶπεν ὁ κύριος.

— Ἄλλὰ δὲν ἐργάζομαι τὴν Κυριακὴν ἀφεντικῶς, ἀπεκρίθη ὁ μαῦρος — Ἐξ ἄλλου δὲν ἐμισθώθην διὰ νὰ ἐργάζομαι τὴν Κυριακὴν.

— Καλὰ, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἔργον ἀνάγκης, προσέθηκεν ὁ κύριος.

— Δὲν τὸ βλέπω καθόλου, — εἶπεν ὁ μαῦρος — δὲν μοῦ φαίνεται, ὅτι εἶναι ἔργον ἀνάγκης παντελῶς.

— Ἄλλὰ δὲν θὰ ἔσυρες τὸν βοῦν ἢ τὸν ὄνον σου ἐκ τοῦ λάκκου, ἐὰν ἐπιπτεν εἰς αὐτὸν τὴν Κυριακὴν;

— Βεβαίωτατα, ἀπεκρίθη ὁ μαῦρος, ἀλλ' οὐχὶ ἂν ἐγὼ αὐτὸς τὸν ἔρριπτα ἐντὸς τὸ Σάββατον τὸ ἔσπερας!

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶμ' ὄνομα οὐσιαστικόν, ἂν καὶ ἀφηρημένον
 Πᾶν εὐγενές, πᾶν ὕψηλόν καὶ ἔξοχον ἐμφαίνον.
 Τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως, τὰς ὕψηλὰς ἐννοίας,
 Τὰ εὐγενῆ φρονήματα, ἐμπνεύσεις δὲ τὰς θείας,
 Καὶ τὰς ιδέας τὰς λαμπράς κ' ἐγγείνει πᾶν ὄραϊον,
 Μέγα καλὸν καὶ θαυμαστὸν καὶ θεῖον καὶ γενναῖον
 Ἐγὼ ἐκφράξω ἄριστα, τὸ παριστώ προπόντως
 Καὶ τὸ ἐκθέτω εὐπροσῶς καὶ λίαν προσηκόντως.
 Ἐμὲ ἐκλείσαν πολὺ καὶ ὕψωσαν τὰ μάλα
 Ἄνδρες σοφοὶ κατ' ἔξοχον καὶ πνεύματα μεγάλα.
 Ἄνδρες ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ἀρχαίων τε καὶ νέων,
 Περωτισμένον τε καὶ μὴ, ἀνάνδρων ἢ γενναίων.
 Φιλόσοφοι κ' ἱστορικοὶ κ' ἐτίμησαν συχνάκις.
 Καὶ στρατηγοὶ καὶ βασιλεῖς κ' ἐδόξασαν πολλάκις.
 Καὶ νομοθετοὶ ἐνδοξοὶ, θεόπνευστοι προφήται,
 Καὶ ὑμνογράφοι ἔξοχοι καὶ ἄριστοι τεχνῖται,
 Αὐτοὶ κ' ἄλλοι μ' ἐτίμησαν καὶ μὲ τιμοῦν κυρίως,
 Ἀλλὰ καὶ οὗτοι δι' ἐμοῦ δοξάζοντ' αἰωνίως.
 Πλὴν κ' ἄλλοι ἐνδεεῖς φρονῶν καὶ κρίσεως ἐπίσης,
 Οὐς ἐλλειπῶς καὶ ἀτελῶς ἐπροίκισεν ἡ φύσις.
 Οἱ τῶν τριῶν ποιηταῖοι γράφοντες φυλλάδες,
 Καλαῖς διὰ τὸν χαλθατζῆ! νὰ βάζῃ τοὺς χαλθάδες!
 Καὶ στιχοῦργοι τρισάθλιοι καὶ πατσαθουρογράφοι!
 Μὴ ἐξαιρούμεν οὐδ' αὐτοὶ οἱ ἀινιγματογράφοι!
 Ἐμβῆκαν μὲ τοὺς δώδεκα κ' αὐτοὶ οἱ μπουταλάδες!
 Ὁ κ' ἀνὴρ τῆς κοσμιότητος μὲ τοὺς πραγματευτάδες!
 Ὡς «ἐν προφήταις κ' ὁ Σαουλ», «Κέρκορος ἐν λαχάνοις»
 Κ' ὅ,τι «πέζον» τε καὶ «σκαῖνον» ἄν νοῦν μορεῖς νὰ βάνῃς!
 Πάντες αὐτοὶ εἰσείρυσαν στὸ θεῖον ἄδυτόν μου
 Καὶ ἐθεθήλωσαν φρικτῶς τὸν ἱερὸν ναὸν μου!
 Κι' ἀντὶ νὰ μὲ δοξάσωσι μ' ἐπαύλισαν οἱ φίλοι!
 Ἀλλ' ἔμοις ἐγειναν κ' αὐτοὶ «τοῦ κόσμου τὸ βεζίλι»!
 Ἐὰν τὸ πρῶτον γράμμα μου τώρα μοῦ ἀφαιρέσῃς,
 Τὸν τόνον δ' ἐκ τοῦ τόπου του ποσῶς δὲν μεταθέσῃς,
 Ἐμπρὸς σου θὰ παρασταθῆ ἔπαρσις, ματαιότης,
 Κενοδοξία, καύχησις, καὶ τύφος καὶ σκαλιότης,
 Ἐλπίζω, ἔτι, τέκνον μου, θὰ μὲ εὐρῆς ταχέως,
 Ἄν μὲ ζητήσῃς ευθριπῶς κ' οὐχὶ ἐπιπολαίως.
 Καὶ θὰ πασχίσῃς δὲ πολὺ καλῶς νὰ μὲ τιμήσῃς.
 Διὰ νὰ τιμηθῆς καὶ σὺ καὶ δοξασθῆς ἐπίσης.

ΛΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ αἰνιγματος
 Φ.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποία διάσημος ἰσραηλιτικὴ ἔγεινε λεπρὰ ἐνεκα φιλοδοξίας;
2. Ποῖος κατελέπτυνε τὸν χαλκοῦν ἔριν, τὸν ὁποῖον ὁ Μωϋσῆς κατεσκεύασεν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ διατί;
3. Ποία ἄλλη ἁμαρτία, ἐκτὸς τῆς προσκυνήσεως εἰδώλων, ὀνομάζεται εἰς τὴν Γραφὴν εἰδωλολατρεία; καὶ διατί;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὅστις κάμη πάντε συνδρομητὰς καὶ ἀποστείλῃ εἰς τὴν Διευθυνσὶν τὰς συνδρομὰς, θὰ λαμβάνῃ τὸ φύλλον ἐπὶ ἔν ἔτος δωρεάν. Εἰς τὸν ὅστις δὲ κάμη 20, θὰ στέλλεται δωρεάν ἐπὶ ἔν ἔτος ὁ Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς, ἐφημερίδις οἰκογενειακὴ ἐπὶ 20 ἔτει ἐκδιδομένη καὶ πολὺ εὐχάριστος καὶ διδακτικὴ εἰς πάντας τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ.